

ՀԱԼԱԾՈՒԱԾՆԵՐԸ

Անցնում են... անցնում—լուռ, կորաքամակ,
Արցունքն աչերին, ան մերկ ու վախ.
Հայեացքը այրող, դէմքը դժնդակ,
Ժպիտը թունոտ, զգացմունքը բիրտ:

Եւ հազարաւոր... անցնում են, անցնում...
Ինչպէս փրփուրը վազող ջրերի.
Բայց թէ հրտեղից և հւր են գնում...
Է՛հ, այդ հոգը չէ—անհոգ մարդերի:

ԽԵՆԹ
